

[Miljøministeren]

forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om beskyttelse af havmiljøet.
(Lovforslag nr. L 205).

I 1980 vedtog Folketinget den første samlede lov om beskyttelse af havmiljøet.

Havmiljøloven indeholder den regulering, der tager sigte på at forebygge og begrænse den forurening, der er en følge af den normale drift af skibe og platforme (hvad, hvor og hvor meget der må udledes i havet eller i atmosfæren ved normal færdsel/produktion). Dernæst regulerer havmiljøloven det beredskab og den indsats, der er nødvendig i de tilfælde, hvor der sker uheld eller ulykker med forurening af havet og kysterne til følge.

Den regulering, der tilsigter at forebygge, at der overhovedet sker uheld eller ulykker i forbindelse med søtransport – og som konsekvens heraf tillige forurening af omgivelserne – findes i søfartslovgivningen under Industriministeriet. For så vidt angår den igangværende og kommende indsats på dette område, herunder om konklusionerne fra mødet i EF's Ministerråd (Transport og Miljø) den 25. januar 1993, kan jeg henvise til industriministerens redegørelse i Folketinget den 9. februar 1993 og til den dagsorden, der blev vedtaget i denne forbindelse.

Ligesom søfartslovgivningen er havmiljøloven en lov, der i særlig grad udspringer af Danmarks deltagelse i internationalt samarbejde. Havmiljøloven danner grundlag for den nationale implementering af internationale konventioner, der indeholder reguleringer til begrænsning af forureningen af havet fra aktiviteter på havet.

Havmiljøloven med dens præg af rammelov har over årene muliggjort en hensigtsmæssig og smidig implementering af den ofte meget detaljerede internationale regulering.

Efter godt 13 år er loven imidlertid ikke længere helt tidssvarende, ligesom den ikke længere fuldt ud afspejler danske og internationale beslutninger med hensyn til aktiviteter på havet. Der har jo i de senere år været fremdrift i såvel det internationale havforureningsarbejde som på miljøområdet generelt.

En tilpasning og fremtidssikring af loven er derfor nu nødvendig og aktuel, således at det retlige grundlag for beskyttelsen af havmiljøet mod forurening fra aktiviteter på havet kan få en udformning, der sikrer lovens anvendelse på havbaseret forurening i en årrække fremover i takt med udviklingen inden for det internationale havforurenings samarbejde.

Den gældende lovs systematik er fastholdt i lovforslaget, og det vil blandt andet sige, at lovens karakter af rammelov bevares.

Der er tilføjet enkelte helt nye bestemmelser, gældende bestemmelser er ajourført og præciseret indholdsmæssigt, og der er sket en række mere formelle ændringer. For en lang række bestemmelsers vedkommende er indholdet imidlertid uændret i forhold til den gældende lov.

Lovens formålsbestemmelse er udformet på linie med formålsbestemmelserne i en række af Miljøministeriets andre love, som er ændret inden for de sidste par år. Formålsbestemmelsen er således udformet bredere end i den gældende lov og med inddragelse af bæredygtighedsprincippet, som efter regeringens opfattelse bør komme til udtryk i en moderne miljølovgivning. Hermed angives, at der, også når det gælder regulering af hensyn til havmiljøet, anlægges en bredere miljøindfaldsvinkel, end den gældende lov lægger op til.

Den nye formålsbestemmelse afspejler også, at man i dag ikke kun beskæftiger sig med de stoffer m.m., der direkte tilføres havmiljøet gennem udtømning og lignende, men også med den grænseoverskridende forurening, først og fremmest luftforurening, der i nogle tilfælde kun har mindre indvirkning på havmiljøet, men som kan påvirke atmosfæren eller været og miljø på land. Luftforurening har været reguleret »på land« siden den første miljøbeskyttelseslov, og luftforureningen »til vands« er nu på den internationale dagsorden.

Blandt de få helt nye bestemmelser kan nævnes en bestemmelse, der synliggør en række nyere miljøpolitiske principper og indfaldsvinkler også på havmiljølovens område, og en bestemmelse om visse skibes tilvejebringelse af en beredskabsplan for olieforureningsulykker, som betyder, at Danmark opfylder og derfor vil kunne ratificere den globale OPRC-konvention (den internationale konvention om beredskab, bekæmpelse og samarbejde i tilfælde af omfattende olieforureninger).